

PŘEHLED VŠECH OTÁZEK DÍLA

PRVNÍ ČÁST

Otázka I. Protože víra v existenci čarodějnic patří k základním článkům katolické víry, trvání na opaku zavání kacířstvím.

II. Že k čarování se ďábel vždy musí spojit s čarodějnici, neboť bez ní, a naopak, by nikdy nedosáhl takového účinku.

III. Zda je katolické tvrdit, že následkem působení sukubů a inkubů mohou být zrozeni skuteční lidé, aby jimi počínalo a množilo se čarodějnictví.

IV. Zda je katolické tvrdit, že působení inkubů a sukubů takto odpovídá nižším duchům.

V. Jakým způsobem je katolické uvažovat, že vznikání a násobení čarodějnických děl pochází od vlivu nebeských těles za přispění ďáblů jako oddělených podstat, zda jsou hybateli běhu nebes a zda také některé hvězdy přispívají ke špatnosti člověka a jeho slov a zaříkání.

VI. Jak se čarodějnice spolčují s ďáblem.

Proč ženy více podléhají této kacířské nákaze než muži apod. se v pěti otázkách rozebírá, jak se především zaplétají.

VII. Zda čarodějnice mohou mocí ďáblů mohou v myslích lidí vzbudit neobvyklou lásku či nenávist a o způsobu, jakým se má tato věc předkládat lidu v kázáních.

VIII. Zda může čarodějnictví překážet plodivé síle a aktu. Související otázka, jak je možné tomuto aktu bránit pokud jde o jednu osobu a ne v případě jiné.

IX. Zda je možné vyvolat čarodějnickou vidinu, že byly od těla odňaty pohlavní údy a jiné s tím spojené obtíže.

X. Zda je možné lidi proměňovat ve zvířata a jiné případné otázky.

XI. O porodních bábách – čarodějnicích utrácějících plody v děloze a novorozence.

XII. Zda je katolické tvrdit, že k čarodějnickým dílům je dáno svolení Boží a zda je možné opačné tvrzení považovat za zcela kacířské.

XIII. O dvou božských souhlasích, s pádem ďábla a prvních rodičů, jimiž je právem dovoleno veškeré čarodějnictví.

XIV. Zda jsou neudržitelné předpoklady, že hříchy čarodějnic jsou těžší než hříchy špatných andělů a prvních rodičů a že tudíž zasluhují nejtěžší tresty, což je ve stávajících otázkách k celé věci nejvíce hodné vyzdvižení.

XV. Zda jsou kvůli hříchům čarodějnictví vždy očarovávání nevinní a zda někdy kvůli vlastním hříchům.

XVI. Zda kacířství čarodějnictví převyšuje všechny ostatní druhy pověřivosti.

XVII. Porovnání čtrnácti těžkých zločinů s jakýmikoliv hříchy ďábla.

XVIII. Proti pěti tvrzením laiků že Bůh nedovolil ďáblu a čarodějnicím mít takovou moc, což je spojeno s první otázkou.

DRUHÁ ČÁST

Otázka I. Koho dobří andělé nadali tím dobrodiním, že nemůže být očarován čarodějnicemi a ďáblý v šestnácti kapitolách.

První hlava o různých prostředcích, kterými ďáblové i prostřednictvím čarodějnic svádějí nevinné a počestné dívky.

2. O způsobu konání jejich svatokrádeží a jak se zaslibují ďáblu.

3. O způsobu, jak se přemisťují z místa na místo.

4. O způsobu, jak se spolčují se sukuby.

Jak se z nich rozmnožují.

Zda je sukubus vždy připouštěn k čarodějnicí podle rozhodnutí ženy.

Zda jsou mocnější v jednom čase a na jednom místě než jindy a jinde.

Zda je navenek patrné, že svou neřest provádějí s větší či menší pohlavní rozkoší.

Zda je takto inkubům ženami ze srdce dovolováno provádět tuto neřest.

5. O obecném způsobu, jak čarují skrze svátosti církevní a o šesti způsobech, jakým všem stvořením (s výjimkou nebeských těles) a jejich přirozeným silám mohou způsobovat skutečné neduhy a nepřipouštět jejich skutečné zdraví.

6. O způsobu, jakým mají ve zvyku překážet plodivé síle.

7. O způsobu, jakým mají ve zvyku odnímat mužské údy těmi způsoby, které jsou uvedeny v 8. ot. první části, která se toho týká.

8. O způsobu, jak jsou lidi proměňováni do podoby zvířat.

9. O způsobu, jak ďáblové vniknou člověku do těla či do hlavy, aniž ho zraní, neboť tak učiní proměnou čarodějným úkonem.

10. O způsobu, jakým ďáblové prostřednictvím čarodějných úkonů podstatně posedávají lidi.

11. O způsobu, jak mohou obecně postihnout každým druhem neduhu.

12. Zvláště o způsobu, jak jsou lidé postihováni těžkými neduhy.

13. O způsobu jak, porodní báby - čarodějnice působí ze všech nejprokletěji, když utrácí děti nebo je zatracují ďáblům.

14. O způsobu, čarodějnice působí dobytku různé škody.

15. O způsobu, jak mají ve zvyku přivolávat bouře, krupobití a blesky.

16. O třech způsobech, jakým muži a ne ženy provádějí čarodějnictví.

II. Zda je zákonné vyhlašovat čarodějnictví prostřednictvím jiného, i nezákonného čarodějnictvím, v osmi hlavách.

První hlava o církevním prostředku proti sukubům a inkubům.

2. O prostředcích pro ty, kteří jsou očarováni na plodivé síle.

3. O prostředcích pro ty, kteří jsou očarováni neobvyklou láskou či nenávisť.

4. O prostředcích pro ty, kterým byly šalebným uměním mužské údy a pro lidi proměněné do podoby zvířat.

5. O prostředcích proti posedlosti z očarování.

6. O církevních exorcismech proti všelikým neduhům a chorobám způsobených čarodějnictvím a o způsobu vymítání.

7. O prostředcích proti krupobití a bleskům a pro očarováný dobytek.

8. O prostředcích proti skrytým újmám způsobeným ďábly a pro ty, kteří se kvůli nějakému světskému prospěchu zcela zaslíbili ďáblům.

TŘETÍ ČÁST

Obecná a úvodní otázka - Kdo je pravomocným soudcem čarodějnictví.

I. Jakým způsobem pravomocný soudce zahájí řízení ve věci víry proti čarodějům.

II. O počtu svědků.

III. Zda může soudce přimět svědky k přísaze, aby ve věci víry mluvili pravdu a kolikrát může vyslýchat.

IV. O podmínkách týkajících se svědků.

V. Zda mají být smrtelní nepřátelé připuštěni k svědectví.

VI. O pokračování řízení a jak mají být svědci předvoláváni a vyslýcháni

Výslech k svědkům.

Obecný výslech k čarodějnictví a čarodějnictví.

Zvláštní výslech k témuž.

VII. Různé (pochybnosti) vznikající na základě předchozích otázek a záporných odpovědí, zda má být obviněná osoba uvězněna a kdy má být považována za zjevně přistiženou při kacířstvím čarodějnictví.

VIII. O způsobu zadržení a uvěznění.

IX. Zda mají zadrženému po zadržení být sdělena jména (svědků).

X. Jaké jsou dovolené způsoby obhajoby s ustanovením advokáta.

XI. Co má činit advokát, když mu nejsou sdělena jména svědků.

XII. Ohledně smrtelného nepřátelství a o vyšetřování obžalovaného a svědků.

XIII. Co musí vzít uvážit před výslechem na místě věznění a mučení, aby snadno nevystavoval čarodějnice mučení, a to kvůli mlčenlivosti čarodějnic.

XIV. O způsobu odsouzení obžalované osoby k výslechu. Jak musí být vyslýchána první den a zda jí smí být slíben život.

XV. O pokračování mučení a o znameních, která označují čarodějnic, jak má být oholena a o různých upozorněních ohledně mlčenlivosti čarodějnic.

XVI. O čase a o způsobu druhého výslechu a o k závěrečných varováních, kterých má soudce dbát.

Jak má být řízení týkající se kacířství čarodějnictví řádným rozsudkem dovedeno do shodně do konce

XVII. O obecné očiště a zvláště o zkoušce žhavým železem, k němuž se čarodějnice odvolávají.

XVIII. Čeho má soudce dbát jak v rozsudku ústním, tak konečném.

XIX. Jakým způsobem soudce považuje obžalovanou osobu za podezřelou a o těch, nad nimiž může vynést rozsudek.

XX. Jakým způsobem má být vynesena rozsudek nad osobou zcela zproštěnou obžaloby.

XXI. O druhém způsobu vynesení rozsudku nad obžalovaným, který byl pouze nařčen.

XXII. O třetím způsobu vynesení rozsudku nad tím, kdo je nařčen a má být vyslýchán.

XXIII. O čtvrtém způsobu vynesení rozsudku nad tím, kdo je z kacířství lehce podezřelý.

XXIV. O způsobu vynesení rozsudku nad silně podezřelým.

XXV. O vynesení rozsudku nad obžalovanou těžce podezřelou osobou.

XXVI. O způsobu vynesení rozsudku nad tím, kdo je náležitě podezřelý a nařčený.

XXVII. O způsobu vynesení rozsudku nad tím, kdo se přiznal ke kacířství, kaje se a nerelapsoval.

XXVIII. Jak má být odsouzena osoba, která pravděpodobně relapsuje, ale kaje se.

XXIX. Jak má být odsouzena osoba, která se doznala, ale nekaje se, avšak nerelapsovala.

XXX. O tom, kdo se přiznal ke kacířství, znovu v něj upadl a nekaje se.

XXXI. O tom, kdo byl usvědčen a přistižen, ale vše popírá.

XXXII. O tom, kdo byl usvědčen, ale uprchl nebo se vzdorovitě odmítá dostavit.

XXXIII. O tom, kdo byl obviněn jinou čarodějnicí, buď upálenou, nebo tou, která má být upálena a jak má být odsouzen.

XXXIV. O způsobu vynesení rozsudku nad čarodějnicí vyhlazující čarodějnictvím a také o čarodějnicích porodních bábách a čarodějích lukostřelcích.

XXXV. a poslední O způsobu vynesení rozsudku nad čarodějnicemi, které se jak neprávem tak právem odvolávají.